

Kamielis un adata

"Kas man jādara, lai es iemantotu mūžīgu dzīvību?"

Lk.18:18-30

1 Bet kāds priekšnieks Viņam jautāja:

"Labo Mācītāj, kas man jādara,
lai es iemantotu mūžīgu dzīvību?"

MŪŽĪGĀ DZĪVĪBA

2 Bet Jēzus tam sacīja:

"Ko tu Mani sauci par labu?
Neviens nav labs, izņemot vienīgi Dievu.

VECĀS PRASĪBAS - piepildītas

Baušļus tu zini:
tev nebūs laulību pārkāpt,   7 (ģimene)
tev nebūs nokaut,   6
tev nebūs zagāt,   8 (īpašums)
tev nebūs nepatiesu liecību dot,   9
godā savu tēvu un savu māti."   5 (ģimene)
Tas atbildēja: "To visu es esmu turējis no mazotnes."

3 Kad Jēzus to dzirdēja, Viņš teica:

"Vienas lietas tev vēl trūkst:
pārdod visu, kas tev pieder,
un izdali to starp nabagiem,
tad tev būs manta debesīs,
un tad nāc Man līdzi!"

JAUNĀ PAKLAUSĪBA- izskaidrota

4 Bet viņš, to dzirdēdams,
ļoti noskuma,
jo viņš bija ļoti bagāts.

JAUNĀ PAKLAUSĪBA - par grūtu

5 Bet, kad Jēzus to redzēja, Viņš sacīja:

"Cik grūti tiem,
kam daudz mantas,
ieklūt Dieva valstībā!"

IEIET DIEVA VALSTĪBĀ

5' Jo vieglāk ir kamielim iet caur adatas aci,
nekā bagātam
ieiet Dieva valstībā."

IEIET DIEVA VALSTĪBĀ

4' Tad tie, kas to dzirdēja, sacīja:

"Kas tad var tikt izglābts?"
Bet Viņš atbildēja: "Kas cilvēkiem nav iespējams,
tas iespējams Dievam."

JAUNĀ PAKLAUSĪBA
-par grūtu
-iespēj. ar Dievu

3' Tad Pēteris sacīja:

"Redzi, mēs esam atstājuši visu
un esam Tev gājuši līdzi."

JAUNĀ PAKLAUSĪBA - piepildīta

2' Bet Viņš teica:

"Tiešām Es jums saku:
nav neviena,
kas būtu atstājis
māju,   (īpašums)
sievu,   (ģimene)
brāļus,   "
vecākus   "
vai bērņus,   "
Dieva valstības dēļ,

JAUNĀS PRASĪBAS - piepildītas

1' kas to daudzkārtīgi neatdabūs jau šīnī laikā,
bet nākamā laikā mūžīgo dzīvību."

MŪŽĪGĀ DZĪVĪBA

Galvenās dialoga tēmas ir sakārtotas apgrieztā secībā:

- 1 Iemantot mūžīgo dzīvību
- 2 Piecas vecās prasības ar uzsvaru uz
  - lojalitāti pret ģimeni
  - attieksmi pret īpašumu
- 3 Jaunās paklausības prasības:
  - pārdod visu, kas tev pieder
  - nāc un seko Man
- 4 Jaunā paklausība ir
  - par grūtu
- 5 LĪDZĪBA PAR KAMIELI UN ADATU
(ieiet Dieva valstībā)
- 4' Jaunā paklausība ir
  - par grūtu
  - iespējama tikai ar Dievu
- 3' Jaunās paklausības prasības ir piepildītas
  - mēs esam visu atstājuši
  - mēs esam Tev sekojuši
- 2' Piecas jaunas prasības ar uzsvaru uz
  - attieksmi pret īpašumu
  - lojalitāti pret ģimeni
- 1' Iemantot mūžīgo dzīvību

Vispārējās piezīmes par struktūru:

Lk.10:25-37 atrodas paralēli šim notikumam un aplūko to pašu jautājumu par mūžīgo dzīvību. Abos notikumos ir diskusija par likumu, kā arī dialoga centrā līdzība. Taču struktūra abos gadījumos ir atšķirīga.

Perikope iesākas ar mūžīgās dzīvības tēmu un, apejot apli, noslēdzas ar to pašu tēmu. Taču šeit ir atšķirība. Sākumā priekšnieks grib kaut ko *darīt*, lai iemantotu mūžīgo dzīvību. Diskusijas beigās mūžīgā dzīvība tiek saņemta kā dāvana, nevis kā atalgojums jeb nopelnītas tiesības.

Otrā daļā pieci baušļi ir izraudzīti no Dekaloga, taču tie ir sakārtoti citā secībā. Šķiet, ka šis jaunais sakārtojums ir ar nodomu. Proti, šis sakārtojums uzsver lojalitāti ģimenei un attieksmi pret īpašumu.

Iespējams, ka šeit ir domāta apgriezta kārtība:

tev nebūs laulību pārkāpt (lojalitāte ģimenei)
    tev nebūs nokaut (otra cilvēka fiziska iznīcināšana)
        tev nebūs zagt (respekts uz īpašumu)
    tev nebūs nepatiesu liecību dot (otra cilvēka vārdiska iznīcināšana)
godā savu tēvu un savu māti (lojalitāte ģimenei)

Lk.14:26 atrodas līdzīgs saraksts:
Ja kāds nāk pie Manis un neienīst
savu tēvu,
un māti,
un sievu,
un bērnus,
un brāļus,
un māsas,
pat savu paša dzīvību,
tas nevar būt mans mācekļis.

Šajā sarakstā galvenais ir sākumā (tēvs) un beigās (pats cilvēks). Turpretim Lk.18:20 likumu sakārtojums īpaši izceļ lojalitāti ģimenei, novietojot to sākumā un beigās. Respekts pret īpašumu ir izcelts, novietojot to centrā. Arī 2' nodaļā ir likumu saraksts. Zīmīgi, ka arī šeit ir izcelta lojalitāte pret ģimeni un īpašumu.

3 nodaļā priekšnieks tiek nostādīts divu prasību priekšā, kuras tas neizpilda. Turpretim 3' nodaļā mācekļi uzsver, ka ir tās izpildījuši

4 nodaļā priekšnieks secina, ka jaunās prasības ir par grūtu. 4' nodaļā blakus stāvošie piekrīt.

Centrā (5,5') notiek pāreja no vienskaitļa uz daudzskaitļa formām. Diskusija ar priekšnieku par mūžīgo dzīvību ir jautājums, kurš ir svarīgs *visiem mācekļiem*.

Struktūras centrā ir līdzība. Kā tas ir parasti, galvenā tēma, kura parādās sākumā un beigās, tiek atkārtota arī centrā. Mūžīgās dzīvības tēma sākumā un beigās, centrā parādās kā "ieiešana Dieva valstībā". Pie tam centrā tā tiek atkārtota divas reizes.

Šī literārā struktūra ir pārsteidzoši līdzīga Lk.7:35-50 struktūrai, kurā īsa līdzība ir kulminācija daudz garākai diskusijai.

1 nodaļa

Bet kāds priekšnieks Viņam jautāja:

"Labo Mācītāj, kas man jādara [jeb "ko izdarījis, es iemantošu..."], lai es iemantotu mūžīgu dzīvību?"

Viņš grib nopelnīt mūžīgo dzīvību pats ar savām pūlēm. Viņš uzskata, ka noteikts uzvedības standarts nodrošinās mūžīgo dzīvību nākotnē. Mūžīgās dzīvības jautājums priekšniekam ir svarīgs tikai priekš nākotnes. Jēzus, notikuma beigās, mūžīgās dzīvības svarīgumu attiecina arī uz "šo laiku". Arī jautājums par atalgojumu Valstībā ir netieši pieminēts notikuma beigās, taču pilnīgi jaunā kontekstā. Dieva darbs, kurš ir neiespējams cilvēkam, notiek vispirms un tikai pēc tam var runāt par atalgojumiem. Priekšnieka jautājums ir identisks Rakstu mācītāja jautājumam Lk.10:25, izņemot vienu papildus vārdu - "labais". Jēzus atbilde iesākas pievēršot uzmanību šai neparastai uzrunai.

2 nodaļa

Bet Jēzus tam sacīja:

"Ko tu Mani sauci par labu?

Neviens nav labs, izņemot vienīgi Dievu.

Baušļus tu zini:

tev nebūs laulību pārkāpt,	7 (ģimene)
tev nebūs nokaut,	6
tev nebūs zagt,	8 (īpašums)
tev nebūs nepatiesu liecību dot,	9
godā savu tēvu un savu māti."	5 (ģimene)

Tas atbildēja: "To visu es esmu turējis no mazotnes."

Jēzus sākotnējā atbilde gadsimtiem cauri ir izraisījusi problēmu. Frāze, "neviens nav labs, izņemot vienīgi Dievu," tiek bieži citēta, lai noraidītu jebkādu augstu Kristoloģiju Jēzus paša sevis izpratnē.

Viena iespēja, kā saprast šo tekstu ir tāda, ka Jēzus it kā jautā: "Kāpēc tu sauc mani par labu? Vai tu patiešām tā domā? 'Labs' ir piemērots vārds tikai Dievam. Vai tu esi nopietns, attiecinot šo titulu uz Mani?" Taču priekšnieks neatbild. Varbūt atbilde izpaliek apzināti, kā tas ir daudzos gadījumos [Lk.9:57-62]. Atbilde ir jādod lasītājam/klausītājam.

Otra iespēja ir šāda. Priekšnieks cenšas iegūt Jēzus labvēlību ar komplimentu un cer saņemt no Jēzus līdzīgu komplimentu. Austrumu pasaulē, viens kompliments pieprasa otru. Taču Jēzus atbild bez jebkādiem komplimentiem. Aprautā, skarbā Jēzus atbilde ir tehnika, kuru Jēzus lieto arī citos gadījumos [Mt.15:25...; Lk.12:13-14). Mērķis šādai atbildei ir pārbaudīt jautātāja nodomu nopietnību. Šķiet, ka šis Jēzus atklātais izaicinājums priekšnieka nodomiem ir vislabākais veids, kā saprast šo Jēzus sākuma atbildi.

Bet joprojām mēs varam prasīt jautājumu, vai šis teksts uzsver Jēzus personas nesvarīgumu, īpaši attiecībā uz Dievu. Atbilde ir noraidoša. 1 nodaļā priekšnieks jautā par mūžīgo dzīvību un kas ir jāizdara, lai to iemantotu. Bet 3 nodaļā Jēzus saka *nāc un seko Man*. Jēzus nesaka: "Sek Dieva ceļam, tāpat kā es to daru." Drīzāk sekot Jēzum ir kulminācija visam tam, kas tiek prasīts no priekšnieka.

Priekšnieks atbild, ka esot visas Jēzus pieminētās prasības turējis jau kopš mazotnes. Priekšnieka atbilde ir iedomīga, pašpaļāvīga. Talmudā tiek sacīts, ka Ābrahāms, Mozus un Ārons ir ievērojuši visus likumus. Priekšnieks, šķiet, ierindo sevi šajā paaugstināto kompānijā. Tādējādi Jēzus atbilde [3] nāk kā izaicinājums salīdzinoši paštaisnam priekšniekam.

3 nodaļa

Kad Jēzus to dzirdēja, Viņš teica:

"Vienas lietas tev vēl trūkst:

pārdod visu, kas tev pieder,

un izdali to starp nabagiem,

tad tev būs manta debesīs,

un tad nāc Man līdzi!"

Tēma "vienas lietas tev vēl trūkst" ir atrodamā arī Lk.10:42 stāstā par Mariju un Martu. Šis stāsts seko pēc jautājuma par mūžīgo dzīvību. Viena lieta, kas Marijai ir, bet kas pietrūkst Martai, ir atbilstoša

lojalitātes izpaušme pret Jēzus personu. Kā tas notiek atkal un atkal, Lūkas ev. viena tēma tiek aplūkota divas reizes, vienā gadījumā tā tiek ilustrēta ar sievietes tēlu, bet otrā gadījumā ar vīrieša tēlu (sal. 4:25-27; 15:3-10 utt.).

Iespējams, ka divas rindas - "izdali to starp nabagiem" un "tev būs manta debesīs" ir teksta redaktora papildinājums. 3' trūkst jebkāda atsauce uz mantu debesīs.

Jēzus prasības (pārdot visu un sekot Viņam) skar galvenās vērtības, proti, īpašumu un ģimeni. Jēzus (2) baušļu secību pārveido tādā veidā, lai izceltu šīs divas vērtības. Ģimenes īpašums TA kultūrā ir augstākā vērtība, jo tas ir visas paplašinātās ģimenes vienotības simbols. No šī cilvēka tiek prasīts, lai viņa lojalitāte Jēzum ir augstāka par lojalitāti ģimenei un viņa ģimenes īpašumam, kas dziļākā nozīmē ir viens. Ābrahams divos gadījumos piedzīvoja līdzīgas prasības. Pirmkārt, Ūrā viņš atstāja visu savu īpašumu, sekojot Dieva pavēlei. Otrkārt (Ex.22), Morijas kalnā Ābrahāms izturēja pārbaudījumu, kad Dievs viņam lika upurēt savu dēlu Īzāku. Ābrahāms izturēja paklausības/ticības testu. Priekšnieks, savukārt, neizturēja testu. Pašpārlicināts cilvēks tiek konfrontēts ar radikālām prasībām, kuras skar visbūtiskāko, kas vien cilvēkam var būt - ģimeni un ģimenes īpašumu.

4 nodaļa

Jaunā paklausība nav pretrunā ar veco likumu. Drīzāk tā iet daudz dziļāk. Jaunais standarts, kurš tiek nostādīts priekšnieka priekšā, ir pāri viņa spējām piepildīt. Taču priekšnieks ir noskumis ne tikai tāpēc, ka mīl savu īpašumu, bet arī tāpēc, ka nāk pie sāpīgas apziņas, ka viņš nevar *nopelnīt* Dieva žēlastību/mūžīgo dzīvību. Bagāti cilvēki parasti ir lepni par saviem sasniegumiem. Viņiem nevajag palīdzību no malas. Viņi nelūdz sev īpašu palīdzību. Bagātību viņi sasniedz paši ar saviem spēkiem. Taču stāvoklis Dieva priekšā nav nopelnāms. Tas ir vienīgi saņemams ar pateicību. Priekšnieka pašpaļāvība ir sagrauta. Priekšnieks ir ļoti noskumis. Redzot to, Jēzus atbild ar sešu rindu līdzību, kura izkārtota soļu paralēlismā.

5 un 5' nodaļa

Bet, kad Jēzus to redzēja, Viņš sacīja:

"Cik grūti tiem,
kam daudz mantas,
ieklūt Dieva valstībā!

Jo vieglāk ir karnielim iet caur adatas aci,
nekā bagātam
ieiet Dieva valstībā."

Otrais trīs rindu pāris atsevišķi izskatās šādi:

Jo vieglāk ir karnielim
iet caur adatas aci,
nekā bagātam
ieiet Dieva valstībā.

Trīs idejas, kuras vieno šos abus trīs-rindu pārus ir šādas - "cik grūti", "bagātība" un "ieiešana Dieva valstībā". Taču šeit ir novērojama arī progresija. 1 - ieiešana Dieva valstībā paļaujoties uz bagātību ir grūta. 2 - tā ir neiespējama. Ikviens, kam ir bagātība, grib nopelnīt Dieva žēlastību, bet tas ir neiespējami.

Šī teksta interpretācijas vēsturē ir bijuši divi mēģinājumi "mīkstināt" Jēzus sacītos vārdus. Pirmais ir lingvistisks. Izmainot vienu grieķu patskani vārdā *kamēlon* (karnielis), dabūjam vārdu *kamilon* (virve). Dažos manuskriptos ir atrodams šis vārds. Tādā gadījumā, runa vairs par lielāko dzīvnieku Palestīnā, bet gan par virvi. Ja šī virve ir pietiekami tieva un adatas acs ir pietiekami liela, tad izvērt šo virvi cauri adatas acij ir grūti, bet ne neiespējami. Šķiet, ka daži manuskriptu pārrakstītāji mēģināja mīkstināt tekstu un padarīt pestīšanu bagātam cilvēkam tomēr iespējamu, ja vien tas mēģina pietiekami nopietni.

Otrā interpretācija ir saistīta ar TA ciemata dzīvi. Zemnieku mājām ir lieli vārti, caur kuriem var iziet cauri pilnīgi apkrauts karnielis. Šie vārti ir smagi un ikdienā tos virināt būtu apgrūtināši. Tāpēc šajos

vārtos ir izbūvētas mazākas durvis. *Farrar* (19.gs) apgalvo, ka šīs mazās durvis sauc par "adatas aci". Taču šim apgalvojumam nav nekāda pierādījuma.

Abi šie skaidrojumi norāda uz teksta neizpratni. Līdzība apzināti attēlo ainu, kura ir *pilnīgi neiespējama*. *Ellis* saka: "Kamielis-adata teiciens ir jāuztver burtiski. Ikvienu pestīšana ir brīnums."

4' nodaļa

Tad tie, kas to dzirdēja, sacīja:

"Kas tad var tikt izglābts?"

Bet Viņš atbildēja: "Kas cilvēkiem nav iespējams, tas iespējams Dievam."

Blakus stāvētāju jautājums izriet no īpaša domāšanas veida:

Bagāti cilvēki ir spējīgi celt sinagogas, rūpēties par atraidnēm, bāriņiem un nabagiem. Ja kāds vispār tiek glābts, tad tie ir viņi. Jēzus saka, ka šādi cilvēki nevar ieiet Dieva valstībā veicot tik cienījamus darbus. Mums nav tāda bagātība, lai veiktu šādus cienījamus darbus. Kurš tad var tikt glābts?

Gadījumos, kad ir apgrieztā literārā struktūra, kaut kas svarīgs, kas paskaidro visu tekstu, parādās tūlīt aiz centra. Šajā gadījumā tas svarīgākais parādās 4'. Proti, pestīšana ir Dieva darbs. Nevienam nesasniedz lielas lietas un iemanto mūžīgo dzīvību. Mantojums ir dāvana, nevis nopelnītas tiesības. Nevienam nav tiesības uz Valstību, pat bagātajam ar visiem saviem labajiem darbiem. Patiešām, ja Jēzus būtu iedevis sarakstu ar dārgiem projektiem, kurus priekšniekam vajadzētu realizēt, lai ieietu Dieva valstībā, priekšnieks to uzņemtu ar lielu entuziasmu. Taču Jēzus viņam pasaka, ka priekšnieka labākās pūles ir bezvērtīgas, lai ieietu Dieva valstībā. Cilvēkiem glābšana nav iespējama. Tā ir iespējama tikai Dievam. *Marshall* kodolīgi saka: "Dievs var veikt atgriešanas brīnumu pat bagāto sirdīs."

Dialogs atgriežas pie jautājuma par prasībām, kuras priekšnieks ieraudzīja par grūtām. Vai kāds šīs prasības ir izpildījis? 3' nodaļa dod atbildi.

3' nodaļa

Tad Pēteris sacīja:

"Redzi, mēs esam atstājuši visu un esam Tev gājuši līdzī."

3' ir paralēls 3. Jau tika pieminēts (3), ka Jēzus prasības ir saistītas ne tikai ar bagātību, bet arī ar atteikšanos no savas paplašinātās ģimenes prasībām. Pēteris saka: "mēs esam atstājuši *ta idia* (neuter plural)". *Ta idia* parasti mēs saprotam tikai ar lietām - mājām un mēbelēm. Taču šī frāze ietver abas lietas, proti, gan īpašumu, gan ģimenes. Tādējādi, Pēteris un mācekļi ir dzīvi piemēri brīnumam, par kuru runā Jēzus. Arī viņiem bija īpašums un ģimenes. Arī viņi bija austrumnieki. Arī uz viņiem šīs vērtības bija centrālās. Taču ar viņiem notika brīnums. Kas nav iespējams cilvēkam, tas ir iespējams Dievam. Katrā laikmetā kristieši ir atklājuši, ka neiespējamās paklausības prasības kļūst iespējamās caur Dieva žēlastības brīnumu.

Jēzus atbilde Pēterim seko **2' un 1' nodaļās**.

Ibn-al-Salībī novēro:

Viņš nedomā ar šiem vārdiem, ka mums jāizšķir savas laulības un jāsarauj saites ar savām ģimenēm. Drīzāk viņš māca godāt un dot prioritāti mūsu bailēm uz Dievu pāri laulībām, brāļiem, rasei un radniekiem.

Būtu vērts salīdzināt jaunās paklausības prasības ar vecām prasībām (desmit baušļi).

VECĀS PRASĪBAS:	JAUNĀS PRASĪBAS:
nezagt cita īpašumu	atstāt savu īpašumu

neiekārot cita sievu	atstāt savu paša sievu
godāt tēvu un māti, tātad palikt pie viņiem un rūpēties par tiem	atstāt savu tēvu un māti, atsaucoties uz augstāk lojalitāti

Jēzus prasības ir šokējošas. Viņš pieprasa sev autoritāti, kura ir augstāka par ģimenes un vecāku autoritāti. Vecās prasības vēl var mēģināt ievērot, taču Jēzus jaunās prasības...tas ir par daudz. Jēzus prasa to, ko neviens TA nevar izpildīt. Tikai ar Dievu to ir iespējams izpildīt. Šoks, kuru izraisa šie Jēzus vārdi ir saprotams jebkurā kultūrā, taču TA kultūrā īpaši.

Lūkas ev. frāze - "tiešām, es jums saku" atrodama septiņas reizes" (JD - 68 reizes):

Lu 4:24 And he said, Verily I say unto you, No prophet is accepted in his own country.

Lu 11:51 From the blood of Abel unto the blood of Zacharias, which perished between the altar and the temple: verily I say unto you, It shall be required of this generation.

Lu 12:37 Blessed are those servants, whom the lord when he cometh shall find watching: verily I say unto you, that he shall gird himself, and make them to sit down to meat, and will come forth and serve them.

Lu 13:35 Behold, your house is left unto you desolate: and verily I say unto you, Ye shall not see me, until the time come when ye shall say, Blessed is he that cometh in the name of the Lord.

Lu 18:17 Verily I say unto you, Whosoever shall not receive the kingdom of God as a little child shall in no wise enter therein.

Lu 18:29 And he said unto them, Verily I say unto you, There is no man that hath left house, or parents, or brethren, or wife, or children, for the kingdom of God's sake,

Lu 21:32 Verily I say unto you, This generation shall not pass away, till all be fulfilled.

Katru reizi šī frāze ievada šokējošus, neticamus vārdus.

Pēdējā nodaļa (1') atkal atgriežas pie jautājuma par atalgojumu. Priekšnieks par saviem darbiem grib atalgojumu. Viņš grib mūžīgo dzīvību. Taču pestīšana ir Dieva, nevis cilvēku sasniegums. Mācekļi saņēma Dieva žēlastību, lai varētu atbildēt uz jaunām prasībām. Viņi paklausību Jēzum nolika augstāk par paklausību un lojalitāti iepretim savai paplašinātai ģimenei. Jēzus atbild, ka viņi saņems atalgojumu, jo ir paklausījuši bez domām par atalgojumu. Ievērosim, ka atalgojums ir gan šajā laikā, gan nākamajā. Tātad, cilvēka pestīšana ir kaut kas tāds, kas skar ne tikai nākošo dzīvi, bet arī jau šo zemes dzīvi. Varētu, piemēram, sacīt, sekojot Kristum, "atstājot savas ģimenes", mēs nostiprinām savas ģimenes saites vēl stiprāk.

Tālāk, Jēzus runā par to, ka viņi saņems/atdabūs mūžīgo dzīvību. Viņi nevar nopelnīt mūžīgo dzīvību.

Šajos Jēzus vārdos ir atrodama arī *garantija*, ka neviens, kurš ir atsaucies uz jauno paklausību, nepaliks bez atalgojuma.

Noslēguma piezīmes:

Priekšnieka spēja veikt labus darbus (pateicoties savai bagātībai) ir tikai klupšanas akmens/traucēklis, lai viņš varētu pieņemt Dieva žēlastības brīnumu, kurš, savukārt, darītu viņu spējīgu piepildīt jaunās prasības.

Teoloģisko ideju ķekars

1. Pestīšanu ir neiespējami sasniegt cilvēkam. Tā ir iespējama tikai ar Dievu.
2. Ir jaunā paklausība, kura neatceļ veco, bet balstās uz tās un pārsniedz to.
3. Pestīšana, ieiešana valstībā, mūžīgās dzīvības saņemšana, tas viss ir cieši saistīts ar sekošanu Jēzum. Tādējādi šī perikope apstiprina augstu Kristoloģiju. Jēzus ir unikāls Dieva aģents, caur kuru paklausība Dievam tiek parādīta.
4. Ticības dzīve ir saistīta ar lojalitāti Jēzus personai. Šī lojalitāte pārsniedz lojalitāti ģimenei un īpašumam.
5. Tie, kuri mēģina nopelnīt atalgojumu, līdzīgi kā priekšnieks, sastopas ar nepārvaramiem šķēršļiem savā ceļā.
6. Mācekļi, kuri pieņem Dieva pestīšanas darba brīnumu un atbild ar radikālu paklausību, tiek pārliecināti par valstības atalgojumu. Atalgojums tiek brīvi dots ikvienam māceklim, un ir domāts gan šai zemes dzīvei, gan nākamai.
7. Īpašums var būt liels šķērslis, lai atbildētu saucienam: "Seko Man!"